

פתגם השבוע

הכוח לשנות הוא חשוב
היכולת להשתנות - חשובה עוד יותר

מתוך "המילים של החיים" - חיים מלמד

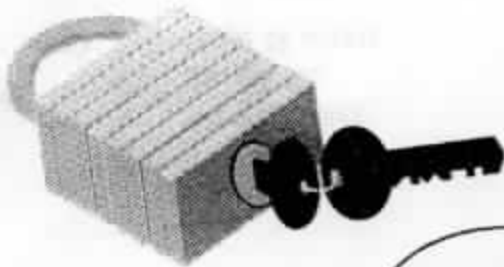
גליון מס' 1653 ** 6 באוגוסט 1999 ** כ"ד באב תשנ"ט ** כפר הנשיא ** עלון פנימי

העמוד¹ הפותח

בתקופה האחרונה, היינו עדים להתגברות תופעת האלימות בקרב צעירים ובני נוער. בעלון השבוע, כתבה רחבה (אך מתומצתת), היכולה אולי להסביר חלק מהתופעה. כמו כן, אדם ב"ח משיב למכתבה של הדסה, ועדת החגים מבשרת על בוא חגי האביב ופינת הטיפים שבה לתפוס את מקומה.

אבי רוזנרקנץ מגיב על הודעת ועדת הבריאות על הפסקת התורנויות של האחיות במרפאה, איטה ויצחק אומרים תודה על שהותם כאן, טומי מספר על נסיעתו לאנגליה ואלק מסכם את הסיור שהתקיים לגבי המכלאה.

כפי שהבטחנו, השבוע אנו פותחים מדור חדש "כוכבים בשמי הקיבוץ" והפעם סיפור פרי דמיונה ועטה של נעם קרופרן, ומהשבוע הבא נוכל לקרא גם מיצירותיהם של כמה מילדי גן רימון.

את הפרורים בשבוע הבא
תלקט עבורנו דליה בוסקילה
אז את כל הרכילויות הכי עסיסיות -
אליה בבקשה. תודה.

ומי הולדת²

קולין פרימוסט	12/8	נחמן אנגלסברג (נשמת בשבוע שעבר)	1/8
אד טלברג		מאור פרידמן	8/8
דני פרידלנדר		נדב אדלשטיין	
תמר יעקב		תומר אשתר (נכד - הדר)	
אבישי ברוך (נכד - מדר)			

אילנה וולר	13/8	ענבל פרלסון	9/8
------------	------	-------------	-----

טוטסי עמר		קרול שרק - בת 70	10/8
-----------	--	------------------	------

גילה דוארי

אמיר נמנוב	14/8	נחמן ל"ץ	
------------	------	----------	--

שחק מלינה

שני שרה הוניג

עמית אשתר (נכדה - הדר)

שילה בן יהודה	11/8
---------------	------

שרון סוקל

מיכל המרשלג

ומי נישואין

עדינה ושאויל איסטון	12/8	בטי ויצחק עדר	10/8
---------------------	------	---------------	------

לינה ונתן אפשטיין	13/8	אילנה ורפי פרנק	
-------------------	------	-----------------	--

יונה ואורן פרלסון	14/8	צביה וקרייג ברודי	11/8
-------------------	------	-------------------	------

ורדה וינן ברור

פרורים מהשולחן

שילו איילון התקבל ל-GEORGIA TECH וילמד גם שחיה במשך 4 שנים. הלימודים וההוצאות מכוסים ע"י מלגה. מחכים לאישור מהצבא לדחיית הגיוס.

אלק מוסר שצביעת הדירות מתבצעת בקצב משביע רצון. במקביל, מחליפים את חלונות ומסגרות העץ המיושנים לפי הצורך. כל המבצע בחסות ובפיקוח וועדת החברה.

מזל טוב לנואית ומשפחת ברור. נואית ובח"ל, מתחתנים ביום ה' הקרוב בקיבוץ דליה.

ברוכים השבים לילדי משפחת קולינס (אורן ותמר) אשר חוזרים השבוע לארץ אחרי שהות ממושכת באנגליה. ההורים והרהיטים יגיעו בהמשך.

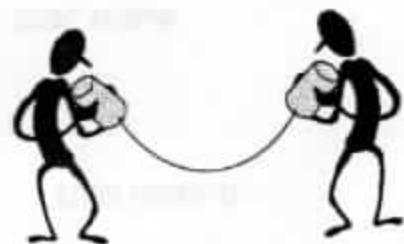
תרצה מוסרת שהימים הראשונים לסידור החדש במחסן (תשלום עבור כביסה למי שלא מעודכן), עברו בשלום ולשביעות רצון כולם.

רק להזכירנו שהירדן הוא נחל "קדוש", אבל גם מאוד מסוכן - שמענו הערב בחדשות שילדה טבעה בגשר כפר הנשיא.

אחולי הצלחה לאיציק, אשר השבוע החל בתפקידו החדש במשק-הילדים. איציק מבקש להזכיר לכולנו שכולנו מוזמנים לבקר ולהתרשם מהמקום המטופח ושוקק החיים. יש גבינות וקומפוסט למכירה. ובהזדמנות זאת שוב להודות מכל הלב לאבישי על העבודה הנפלאה וההשקעה העצומה. מקווים לראותכם חזרה כשתמצאו לנכון.

בני נוער מאנגליה היו לשבוע ועזבו. 100 בני נוער מארה"ב אכלו צהריים בפארק וביקרו במשק הילדים. לחיות - שלום.

המשך "פרורים" בעמוד הבא...

המשך "פרורים"...

קבוצת "מפנה", של פרנקי, ביקרה במשק הילדים. הילדים אפו פיתות ולמדו לחלוב. הילדים והמלווים מאוד התרגשו ונהנו. גם איציק.

בשבוע שעבר, נפגשו בבית הנשיא 3 חברי כפר הנשיא - דודו פלמה - מפקד המכינה הקדם צבאית, ארז בלגורי משנת שרות בניצנה ואיתן גדליזון מ"החברה". דודו מוסר שהנשיא כהרגלו היה חד לשון וערני במיוחד. המעמד היה נרגש ביותר. דמעות ניגרו בעיני המשתתפים.

הדסה מסרה שהיא קיבלה תמיכה רבה ביותר מכל שכבות הגיל ומקווה לתגובות המוסדות הנוגעים בדבר. (למי שלא בעניינים - ראו כתבה בדברי מהשבוע שעבר בנושא בריכת השחיה).

אנו מאחלים לישראל אבידור החלמה מהירה.

שבת שלום - נירה מיכי קורן

מזל טוב

לדינה ומרדכי
ולכל המשפחה
לרגל נישואיהם של
נואית ועופר

שהתחתנו במזל טוב ביום חמישי 5.8.99 בקיבוץ דליה

ביום שישי 3.9.99, תערך קבלת פנים בפאב בכפר הנשיא

לכבוד הזוג הצעיר והטרי.

כל טוב והצלחה בחיים

כולם מזומנים

בטחון

החל מיום שבת 7.8.99, יעשו שינויים בסדרי היציאה משערי הקיבוץ:

הכפתור ביציאה - יבוטל!

היציאה תהיה ע"י העברת כרטיס מגנטי (כמו בכניסה) או ע"י שלט למי שיש.

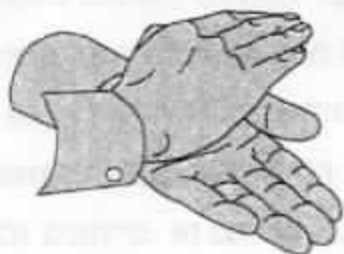
לאורחים - המארחים יצטרכו לפתוח את השער באמצעות טלפון שמספרו 5555.

הטלפון והקורא המגנטי ביציאה ימצאו בארון הנמצא קרוב לעמוד הישן של הכפתור.

כמו כן, ביטלנו את הכפתור ליד הטלפון בכניסה למשק והצלצול שלכם מהבית יפתח את השער

אוטומטית.

בתקווה לימים שקטים יותר - טוני.

תודה

תקופת מושבינו בכפר הנשיא תמה, ובית הקבע שלנו בכורזים ערוך ומוכן. שמחת המעבר מהולה

גם קצת בעצב על הניתוק המתבקש מביתנו הראשון בגליל - בית חם ומסביר פנים להפליא.

זכות מיוחדת היתה לנו בהזדמנות להכיר מקרוב - ולו רק מהצד - את התלבטויותכם הקשות

בתקופת המעבר בכפר הנשיא. יחד עם זאת, אנו מלאי הערכה לכוחות היצירה שמצאנו בכם

וליצירת חייכם המרשימה ביותר - קהילת כפר הנשיא על כל ענפיה והבטיה.

אנו רוצים להודות בזאת לקהילת כפר הנשיא ככלל ולחברים הרבים שטרחו ליצור קשר אישי

ומקווים שהקשר ימשך.

הטלפון החדש שלנו בכורזים הוא - 6801686. בואו לבקר.

בידידות והוקרה - איטה ויצחק פרנקל - תושבים.

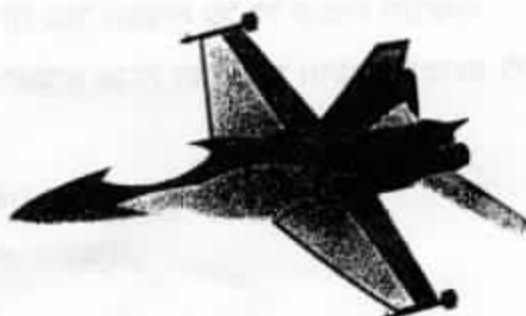
היתה לי סיבה להיות באנגליה

לפני כחודש נסעתי לאנגליה כדי להשתתף, בין כמה דברים אחרים בכנס של ילדי ה"קינדרטרנספורטים". ערב מלחמת העולם השנייה, נשלחו יותר מ-10,000 ילדים, בני 4 חודשים ועד 16 שנים, לאנגליה כדי להציל אותם מידי הנאצים. הם הגיעו ברכבות מיוחדות להולנד ומשם באניה לחוף מבטחים. שם הם נאספו, נלקחו, אומצו או פוזרו בין כל מי שרק היה מוכן לקבל אותם. עשרת אלפים ילדים. עשרת אלפים סיפורים. עכשיו, אחרי שישים שנה, נאספו כאלף מהם, כבר לא ילדים, כדי ל... למה?

ההתרשמות שלי היתה שהנושא העיקרי היה: ילדים אבודים, זהות אבודה. לא מדובר על כאלה שהוריהם הצליחו לצאת מהתופת, או כאלה שרצונם לעלות ארצה היה איתן ומגובש. מדובר על ילדים, והם היו רבים, שמצאו את עצמם בשנות ההתבגרות שלהם, ללא עוגן, עם מעט זכרונות עמומים, עם כעס, מבוכה וחוסר דרך המותווה להם על ידי העולם הסובב. נטייתם היתה בסוף המלחמה, להתנתק מהכל ולהתחיל את החיים מאפס. לרבים מבאי הכנס היה זה הנסיון הראשון להתחבר שוב למוצאם ולזהותם האבודה ונושא חשוב בקבוצות הדיון היה: מה עם הדור השני והשלישי? מה נספר? מה נלמד? מה בכלל הם יקלטו מהמאורעות הרחוקים ההם, ומה זה צריך להיות אכפת להם.

תשובות חד-משמעיות לא היו כמובן. רבים מאלה שהתנתקו, התחתנו עם לא-יהודים ולא הזדהו מעולם כיהודים. אז מה הם יכולים עכשיו לרצות מילדיהם? בכל מקרה ההרצאה והשיחות והדיונים היו על רמה גבוהה ומעניינת גם אם הם לא היוו חלק מהנושאים שמעסיקים אותי אישית. להיפך, יכולתי לברך על מזלי וגורלי, מעולם לא הרגשתי כילד אבוד, זהותי לא אבדה ולצאצאי אין לבטים מהסוג שנתקלתי בו בין האנשים בכנס. היו גם היו מפגשים מרגשים עם אנשים שלא ראיתי הרבה זמן וכמו שאומרים, גם זו לטובה. חשבתי שאולי זה יעניין מישהו מכם.

טומי

	עדות מהשטח	כתבתי	ראיתי	הייתי
---	-----------------------	--------------	--------------	--------------

0.666666667

כותרת מוזרה, אני מודה. נדמה לי שאפילו שכחתי איזה 6 אחד או שנים. לא שזה משנה משהו בחשבון הסופי, אבל יש כאלה שאוהבים לדקדק בקטנות... ולך תדע.

שלא בטובתי - וכנראה לא בטובת המשמיע - נקלעו אוזני לשיחת חדר אוכל טיפוסית, בה שניים או יותר חברים, "מנסים" לפתור את בעיות הקיבוץ, תוך הסברים מנומקים כמה "האחר" אינו בסדר. תגידו או.קיי. מה יום מיומון?? גם לי לא היה ברור בהתחלה למה זה בעצם מפריע לי? האם זה בגלל ששמעתי בלי לרצות? האם זה בגלל שאחד המשתתפים אינו חבר קיבוץ כלל? האם זו העובדה שאחד הדוברים דיבר מתוך היותו מעורב בעניין מתוקף תפקידו? ככל שנקטו השעות וניסיתי להסביר לעצמי את העניין, הבנתי שמה שעיצבן אותי, לפחות בהתחלה, היה **טון** הדברים, הצליל המתנשא והנימה הכמעט אישית שנלוו לדברים.

הנושא "שעלה לדיון" היה ההסבר לכך שאין אחות תורנית בסוף שבוע בגלל תביעתן המוגזמת והחצופה של האחיות לתשלום נפרד עבור תורנות זו. **400 שקל** הן דורשות. איזו הגזמה! זה אולי המקום והזמן לציין שלא מונית וולא התבקשתי להיות יו"ר ועד האחיות ונציגן למשא ומתן עם המעסיקים, אם כי לא הייתי מתנגד לעשות זאת תמורת תשלום הוגן... ובמידה והן יקבלו את דרישתן הצודקת (לדעתי) יהיה להן גם מאיפה לשלם..

400 שקל באמת נשמע על פניו סכום גדול. בייחוד שחבר מהשורה צריך לעבוד תמורתו כ-27 שעות נוספות. אבל ככל שהעמקתי לחשוב על כך, הבנתי שאנחנו - קרי המוסדות - מפספסים עסקה שלנו כקהילה כדאית מבחינה כלכלית, ומחר זה יעלה לנו יותר. הרבה יותר! תורנות השבת שנמשכת בממוצע כ-40 שעות (יום ו' בצהריים עד יום א' בבוקר) ובה האחות התורנית מקורקעת לקיבוץ גם לפי 15 ש"ח לשעה שווה בחשבון פשוט ל-**600 ש"ח**! יתרה מזאת - וכאן אני חוזר לעניין הכותרת המשונה - אם מחלקים את הסכום המבוקש למס' הנפשות הממוצע שעליו אחראית אותה אחות תורנית כ- **600 נפש** (כולל כולם) הרי מקבלים שעבור השקט בהימצאותה של אחות תורנית בסוף שבוע שווה לנו **0.66666667 ש"ח לנפש** לכל סוף השבוע... (מקווה ששוב לא שכחתי איזה שש אחד או שנים) ואם להיות קטנוניים עד הסוף, אז זה אומר, ותחזיקו חזק כדי לא ליפול מהכיסא, **1.5 אג' לשעה**! לשם השוואה: עיתון לסוף שבוע עולה למשפחה **7.60 ש"ח**! (באילת 6.50 ש"ח...) גם למשפחה גדולה ברוך השם כמו שלי, התשלום גם אם היה נופל עלינו, היה מגיע לסכום ו.אסטרונומי של **4.67 ש"ח**, פחות מעיתון, ויש למישהו ספק על מה הייתי מוותר לו ריק היה הכיס, וצריך היה להדק את החגורה!!! גם בדיקה קצרה במרכולית עשיתי, מה יכול לקנות אדם לעצמו בשני שליש השקל. אחסוך מכם את התשובה.

אבל, וגם אם האחיות לא צודקות, ודרישתן מוגזמת מנופחת ומופרחת מהיסוד, גם אז אין צורך לנקוט באותה **נימת דיבור** שכה הפריעה לי. הייתי בטוח שאנו בעידן חדש של שינויים והפרטה. עידן של שכר דיפרנציאלי, בה כל אחד מתוגמל בהתאם לתפקידו כישוריו וכי. לגיטימי לחלוטין שבעל מקצוע, ועוד מקצוע נדרש כאחות - ופה שוב אני מכניס את דעתי האישית: יש לנו **אחיות טובות מאוד!** - **יבקש ויקבל** תגמול הולם עבור עבודתו, כמו שלגיטימי לומר לו "לא תודה! יש לנו הצעה משתלמת/זולה/טובה יותר... כמו שיש לצפות ולקוות מכל בעל תפקיד אצלנו שהוא עושה לגבי כל הצעת מחיר שהוא מקבל מבעל מקצוע.

להזכירכם, המורים שבתו שנה שלמה בתביעה לקבל שכר עבור פעילות חוץ בית-ספרית. גם כלפיהם ניסו לטעון שזה חלק מהתפקיד וכי. מה שאולי היה נכון פעם לא מתאים יותר היום בעידן של ההפרטה והתגמול האישי. אפשר להצטער על זה, אפשר להתגעגע לימים עברו. כנראה שאי אפשר להזיז את הגלגל אחורה. לא יודע אם מישוהו בכלל רוצה. ואם כן, היה צריך לחשוב על זה קודם.

ועד כאן להפעם. **אבי**

נ.ב. הדברים כמו תמיד לא נכתבים על בסיס אישי, אלא ענייני ככל האפשר. כך הם נכתבים, וכך אני מקווה שהם נקראים ומובנים.

ראש השנה

הלו! הלו!

כן זה מוקדם. מה לעשות? כדי להצליח להענות לבקשות החברים וכדי שיהיה לכל אחד נוח בחדר האוכל, אבקשכם להחזיר את השאלון עד 18.8. אחרי חלוקת השאלונים, ניתן יהיה להשיג אותי בטלפון: 06-6488952 עד להודעה חדשה.

1. אפשר לרשום סימן שאלה ולתקן אחרי כמה ימים.
2. אפילו אם אין לכם אורחים, אתם חייבים לענות ולהחזיר את השאלון.
3. מי שרוצה לדעת מה אוכלים, בבקשה לשאול את זאב.
4. מי שרוצה לדעת כמה זה יעלה, בבקשה לשאול את אבלין.

שלכם - נטע

קטעים מעיתון "הקיבוץ"

* טוש מופרט: חבר מצובה, שנזקק לעט-לבד ("טוש") צבעוני לכתיבת מודעה, וידע כי לפי שעה אין להשיג עטים במרכול המקומי, אך במזכירות ובהנהלת החשבונות מצוי מלאי מהם - ניגש, לתומו, אל חבר בעל-תפקיד וביקש כי יינתן לו הפריט. "לא בא בחשבון", ענה הלז, "מעכשיו לא נותנים כלום. אין כבר קיבוץ!" - "אני יודע"... אמר החבר ונענה: "כנראה שאינך יודע!".
הדיאלוג פורסם בעלון המקומי, ובשוליו הערה: "ההפרטה עושה אותנו אדישים איש לבעיות רעהו... העזרה ההדדית מתה וכאן, במקום שהיה קיבוץ, אנו מתנכרים זה לזה יותר מאשר בעיר".

* אחרון הנהגים: במשך יותר מיממה חיפשו במשאבי שדה טנדר טויוטה אדום, שאחרון הנהגים בו נשבע כי החנה אותו במגרש החניה ושם את המפתחות בארונית המיועדת לכך. משלא נמצא הרכב, הודיעו למשטרה כי נגנב. תם ולא נשלם: אחת מחברות הקיבוץ נזכרה לפתע כי ראתה את הנהג יורד באותו יום מהאוטובוס שהגיע למשק מבאר-שבע. התברר ש"אחרון הנהגים" לא נשבע לשווא, אלא רק התבלבל במיקומו של מגרש החניה: הוא החנה את הטנדר בחניון של הקניון בבאר-שבע, חזר הביתה באוטובוס, והקפיד לתלות את המפתחות במקומם.

הארה:

"קיבוצניק נמדד כיום בשלושה דברים:

גודל דירתו, מגרש החניה למכוניתו ומספר נסיעותיו לחר"ל בשנה".

מאחד העלונים

בטחון

ביום ד' - 18.8.99 ויום ה' - 19.8.99, יתקיימו מטווחים לכל מחזיקי האקדחים במשק.

כל חבר שאמור להשתתף, יקבל הודעה בדא הדואר.

נא להשאיר תאריכים אלו פנויים.

תודה - טוני

הסדר שנת חופש

לפעמים אני תוהה, האם בכפר הנשיא יש מחלקה או אגף שכל תפקידם הוא למרר את חייו של החבר, אחרת אין לי הסבר איך ומדוע חדשות לבקרים אנו מוצאים בתאי הדואר שלנו גזרות שאין בהן דבר פרט מלהכעיס.

החלטתו של חבר או משפחה לצאת לשנת חופש, אני מניח שזאת החלטה לא קלה שנובעת ממצוקה או בעיה אישית. מי שמחליט לצאת לשנת חופש, עושה זאת עם הרבה חששות ולבטים כשבראשם היכולת להסתדר כלכלית. בשביל חבר שיוצא לחפש את דרכו, שנה זאת תקופה קצרה שבדרך כלל לא מאפשרת לו למצות את הנסיון עד תומו וסביר להניח שחבר אשר יצא לשנה, יבקש שנה נוספת.

הנסיון לכבול את החבר בכל מיני גזרות מרושעות, להערים עליו קשיים ולשדלו לחזור אחרי שנה הוא פסול מיסודו ואוי לחברה שמטפלת כך בצרכים של חבריה.

סעיף 9 בהסדר, הוא מיותר מרגיז ולא צודק. הרצון לכרוך את הבעיות האישיות של החבר עם המצוקות הכלכליות של המשק אינו במקומו וידחוק חברים המבקשים חופשה, לעשות את הצעד הלא רצוי מבחינת הקיבוץ ולהודיע על עזיבה. כל מי שדואג למצבו הדמוגרפי של הקיבוץ, צריך להתקומם נגד סעיף זה.

אורי שובל

ערעור יוגש.

נזכור את 'קירנן

כ"ט באב תשמ"ד (1984) - סטיב בן יוסף (11.8.99)
א' באלול תשמ"ח (1988) - דוב-ברני מרכס (13.8.99)

מהומה על כוסות תה

הערות על המאמר "קדימה לעבודה"

"חיים בלתי מבוקרים? לא כדאי לחיות אותם?" - סוקרטס
 "המבקר צריך להיות כאבן משחזת - משחזז ואינו חותך" - מ. בן עזרא

החברה הישראלית העכשווית לרוב משלמת מס שפתיים לסגנון הדמוקרטי של חקר, בקרה וביקורת. אנו מרבים בדיונים דמוקרטיים. בדרך כלל אנו מסתפקים בהכללות ובמתק שפתיים. אנשים נרתעים מלשמוע ביקורת אישית ומעדיפים שבחים אישיים בכל מחיר. ולכן, אני מברך על הנסיון האמיץ של כותבת המאמר הנ"ל, לתבוע שיפורים באחד מן המרכזים הנעימים והחיוניים לחיינו, במיוחד בחודשי הקיץ החמים. הטלאולוגיות שמה את הדגש על התוצאות האפשריות של מעשינו, אבל בן עזרא ואחרים מעדיפים להעריך את פעולותנו לפי הכוונות. ואולם, ב"קדימה לעבודה", גם התוצאות האפשריות וגם הכוונות ליוזמות הכותבת, עולות בקנה אחד - בשתייהן המטרה היא להשיג שיפורים במצב הכולל של הבריכה ומערכה. ובכל זאת, אני מבקש להפנות את תשומת ליבנו למגרעת מסוימת שיש במסה מעין זו - אני התרשמתי משום מה, שמאמר זה נכתב בלי שהחברה ראשית כל דיברה עם החבר שהוא הנושא לביקורתה (לפחות היא לא הזכירה שיחה כזאת בינה ובין המציל). דמוקרטיה - הלכה למעשה אפשרית אך ורק במידה וקיימת בין אזרחיה או בין חברה יחס של כבוד הדדי, של הערכה הדדית, מידה של קירבה אישית, או של אמפתיה. לפי מיטב הבנתי, אין זה איפוא, מתפקידו של בטאון מקומי מכובד (כאן "דבר") לפרסם כתבה המטילה ביקורת נקודתית ואישית בטרם התקיימה שיחה אישית בין המבקר והאמיצה וה"מבוקר", ואני חוזר ומדגיש שאני אומר זאת לא רק הואיל והשיחה האישית היא "נחמדה" יותר, אלא משום שהיא יעילה יותר. בסוציולוגיה המנהלית מקובל שניתן להשפיע על בני אדם ממעלה על ידי החלטות וממטה על ידי אינפורמציה ומידע. אולם הצד המאוד משפיע זהו צד הידידים ובני גילם של האדם. ברגע שמוציאים ביקורת מן התחום הבין-אישי ונותנים לו פומבי, אנו גורמים להסתבכות מיותרת ולכל מיני השלכות מרחיקות לכת.

המשך הכתבה בעמוד הבא...

המשך "מהומה על כוס תה"...

זה דומה לשינוי המגרש בספורט - אתה משנה את צורת המגרש, ואתה יוצר משחק חדש. במאמר גם נזכר שהוא נכתב על דעתם ובהסכמתם של החברים האחראים על הברכה. כל הכבוד לכותבת המאמר על מוכנותה ליטול לידיה את המשימה הזאת. אני חשבתי שהנוהג הוא, שהגוף המעסיק חבר מסויים בתפקיד מטעמו, מוסיף גם אחר כך ללוות את בעל התפקיד בהכוונה, בבקרה מתמשכת ואף ליידע אותו על החשוב ביחס לעבודתו (בין אם הוא חיובי או שלילי) מבין משתמשי הברכה.

בסיכום דברי כחבר כפר הנשיא, מתאים בוודאי גם להזכיר את כוס התה המסורתי של כפר הנשיא. אני מטיב לדעת שאנו שונים מקיבוצים אחרים בזה שאצלנו בעל הענף - הכל יכול - הוא - הוא המסוגל לטפל כהלכתו - בענייני התה האנגלי (במקומות עבודה אחרים, רק השוליה או עוזר בלתי מקצועי מופקד על השתיה!).

ולכן, קיימת סתירה מסויימת בין הדרישה המוצדקת שמבטו של האחראי על הברכה חייב להיות במשך כל זמן עבודתו בכיוון בריכת השחיה, ובין הדרישה שהוא יקדיש חלק לא קטן מזמנו באיסוף כוסות ונקיון. אני בעצמי דג קטן בלבד במים בכלל ובברכה בפרט, אך מעולם עוד לא ביקרתי בברכה כלשהי ששם המציל הוא האחראי הבלעדי על כוסות השתיה. וטוב יעשו החברים האחראים על הברכה אם יקבעו נהלים ברורים בנדון - וטובה שעה אחת קודם.

אדם בן-חנוך

מהמספרה

הבהרה לכתבה מהשבוע שעבר

אני אמשך לעבוד במספרה עד שימצא לי מחליף - גם לניהול וגם לתספורות. כמו כן בפסוק מהתנ"ך שהופיע בכתבה - נפלה טעות וצריך להיות: "לב אדם יחשב דרכו וה' יכין צעדו" (משלי ט"ז 6).

אסטל

חגי תשרי

הקיץ החם מבשר לנו שבועות שבועות מספר נקבל בברכה את חגי תשרי. כידוע לכם, חגים לא קורים, אלא נוצרים ואנו מזמינות אתכם מעל במה זו לקחת חלק בהוויתם. בדברינו הבאים נפרט את ארועי החגים, כך שתוכלו - כל אחד ואחד מכם - למצוא את מקומו ואת אופי הפעילות המתאים לו:

ראש השנה:

- * טקס קבלת החג לפני הארוחה החגיגית.
- * ארוע חברתי לכל המשפחה, לאחר הארוחה החגיגית.
- * ערב למבוגרים, בערב החג השני.

יום כיפור:

- * שיחה בערב יום כיפור.
- * הכנת הכיבוד לשבירת הצום.

סוכות:

- * בניית הסוכה (ופרוקה).
- * קישוט הסוכה.
- * טקס בערב החג וארוע לכל המשפחה.
- * ארוע משפחתי - סוכות מארחות ברחבי הקיבוץ.
- * יום עפיפונים - בניה והעפה.
- * ערב למבוגרים.

כמו כן, יתכן שיתאים לכם דווקא לעזור במשימות טכניות, בפרסום הארוע או בכל עזרה אחרת. כך א - כך - פנו אלינו בהקדם.

להתראות - ועדת חגים: רחלי פוקס, איריס וולפין, קטיה שינגזיכט, רותי עמית, יעלי זיו.

חמישה תפוזים לארוחת הבוקר

נמרוד אלוני

בשירות המילואים האחרון שלי, בחורף 94 במרומי הר אביטל שברמת הגולן, ניהלנו כמה אבות "שיח הורים". אחד מאיתנו, אדם בשנות ה-40 לחייו תיאר בשוויון נפש כיצד אינו יכול עוד לשוחח עם ילדיו, קל וחומר להבין אותם. "יש להם 'ראש' משלהם", אמר, "ואני כבר לא מנסה אפילו להבין אותי". ברוב שעותיהם הפנויות, שקועים הילדים בטלוויזיה, במשחקי הווידאו שלהם ובמחשב. כאבא טוב, לקח אותם ליהנות מכל המופלא שב"דיסני-לנד". הוא יצא מכליו מרוב התרגשות וצרר מאושר או מפחד לנוכח הרפתקאות-השיא. בילדיו, לעומת זאת, בקושי ניכר רושם של הארועים, הם עברו ממתקן למתקן, שואפים אל המסוכן יותר והמלהיב יותר, אך פניהם נשארו חתומות. "היה בסדר" אמרו הילדים בתום הסיור.

בסיפור זה, שאינו חריג במקומותנו, אפשר למצוא מאפיינים רבים של רוח התקופה, של בוגריה ושל צעיריה. ההורים של היום מחזרים אחר ילד זה, אך מזניחים אותם, משפיעים על ילדיהם מכל טוב, אבל מפקירים אותם. בימים אלה, הילדים - ולא התרבות או החברה - הם במרכז. הביטוי הבולט לכך הוא שינוי מקומם של הילדים בהסטריה אנושית. מן השוליים עברו הילדים אל המרכז, וציבור המבוגרים חג סביבם כדי להשביע את תאבונם ולקלוע לטעמם. הורים לא יחסכו מאמץ וכסף כדי שילדם יגיעו לחוגים המתאימים ביותר למימוש העצמי, ומנהלי בתי הספר, בעידוד משרד החינוך, ומציעים חבילות חינוך מפתות שיענגו את טעמם הסלקטיווי של הילדים. יתר על כן, כפי שעולה ומהלך הרוחות בחברה שלנו, להיות צעיר זה אן, ולחיות מבוגר זה Out. הצעירים יפים, חטובים, זריזים, פיקחים, חופשיים ומתענגים על החיים, מבלי "לעשות חשבון" לאף אחד, ו"חבילת נעורים" זו כה קוסמת להורים ולשאר המבוגרים שהם עושים כל מאמץ כדי לרכוש אותה ולחיות אותה - מבלי להיות מוטרדים יותר מדי בעניינים מוסריים, חברתיים ומשפחתיים.

במילים אחרות, המבוגרים איבדו את ביטחונם העצמי בכל הקשור לעולם התוכן, המשמעות והערכים של חייהם, הם איבדו את האמונה שקיימות איכויות רבות ערך בבשלות האנושית ובמורשת התרבותית, שמן הראוי להקנותן לדור הצעיר. עד לפני כמה שנים בתי הספר נחשבו למוסדות חינוך, ומורים התכוונו לסייע לתלמידים שיגיעו למיטבם כבני אדם, שיהיו ניחנים בתורה ודרך ארץ, בחוכמה ובאופי מוסרי, בתרבות הרוח ובתרבות הגוף. היום, מתביישים לדבר בצורה "יורמית" או "חנונית" שכזו.

המשך "חמישה תפוזים" בעמוד הבא...

המשך "חמישה תפוזים"...

במילה חינוך כמעט ולא משתמשים עוד, ובמקומה מציבים כמטרה את הגרסה הצרה והביצועיסטית של "מצוינות". בקיצור, העבר מתבטל בפני ההווה, התרבות בפני המצליחות, המבוגרים בפני הצעירים, בעולם שכזה, שאיבד את אמונו "באמת" ובאידיאלים תרבותיים וחנרתיים, רבים מזהים את המציאות האמיתית והרלוונטית דווקא עם המציאות הכרויה והמלאכותית. את העולם המשמעותי של רבים מבני הנוער בימינו מכוננים הווידאו-קליפים, משחקי הווידאו והמחשב וכמובן הטלוויזיה. זהו עולם של ריגושים וחוויות שיא. עדיפות ניתנת למה שיותר חזק, מסעיר, מעורר ומגרה, והשיא של אתמול הוא נקודת ההתחלה של היום. או במילותיו של חבר המלמד במכללה לחינוך: "כשאני ראיתי את ה'תפוז המכני', נבעתי, וכמה לילות התקשיתי לישון, ילדיי, לעומת זאת, יכולים לאכול חמישה 'תפוזים' שכאלה לארוחת הבוקר". העיתונות נחיית צחובה יותר, הפורנוגרפיה כחולה יותר, והאלימות אדומה יותר, וכל זאת כדי להשביע את תאבונם של הצעירים לריגושים נוספים. קשה לרגש את הילדים של היום, קשה שבעתיים לזעזע אותם. הם למדו להתבונן ברצחני, בשפל ובגס ביותר מתוך שוויון נפש ובניטרליות מוסרית ואסתטית. זה רק בידור, אומרים אחדים, בידור שתכליתו להקחות את כאב השעמום והריק הנוראי שחש האדם העכשווי כשהוא לבדו עם עצמו, בידור שמפיקו מרוויחים הון עתק מפתוי הצרכים אל המכנה המשותף הנמוך ביותר. אין זה מקרה שהמפגש בין ה"עולם האמיתי" של המבוגרים, לבין המציאות האלקטרונית של הילדים, מוליד תודעה שמנסחת את המציאות במונחים של "סתם" ו"כזה כאילו". ילדיהם "מופגזים" מכל עבר בפרסומות ובתעמולה אשר יוצרת אצלם תמונה מעוותת ביחס למה שטוב וחשוב בחיים האנושיים. בעולם של "כזה כאילו" שוב אין צידוק להבחנה בין המוסרי ללא-מוסרי, בין האמיתי לשקרי ובין החגון למנוול. נוכח ההיסטוריה העקובה מדם של המאה ה-20, נדמה שאנו לוקחים על עצמנו סיכון לא קטן כאשר אנו מוותרים על טיפוח יכולתם של ילדנו לזהות בחרות עין את גילויי השונים של הרוע.

ואף על פי כן "אין חדש תחת השמש". לפני 2400 שנים ביקר סוקרטס את צעירי אתונה על כך שהם דואגים לגופם ולכספם אך מזניחים את נשמתם, ומאז בכל דוד ודור - מתקיים דיון ביקורתי שכזה בדבר הפער שבין אורחות החיים המצויים ואלה הראויים. ומכאן שמה שחשוב אינו לקבוע האם צעירי היום טובים יותר או טובים פחות מקודמיהם בעבר, אלא לשמר את רוח האדם עשירה דייה בזיכרון היסטורי, באמות מידה תרבותיות, בגישה פילוסופית ובחירת המחשבה כך שגם ילדינו - כצעירים וכמבוגרים - יוכלו לתת לעצמם דין וחשבון בדבר "הראש" ו"הנשמה" שגדלים כאן עכשיו.

הכתבה מתומצתת. את הכתבה המלאה, אפשר לקבל במערכת.

פינת הטיפים

מתוך העיתון BELLA:

* כדי לנקות תנור אפיה - הספיגו סמרטוט באמוניה והשאירו במשך הלילה בתנור. האדים ישחררו את הלכלוך מהדפנות ומלאכת נקיון התנור תהיה קלה יותר.

* כדי למנוע ריח טיגון בצל בכל הבית לפני הטיגון יש לשפשף את המחבת עם עלי נענע.

* למנוע ריח דגים, הרתיחו בסיר מים עם זרעי אניס/שמיר בזמן הטיגון וכרבע שעה אחרי סיום הטיגון.

מתוך "שלך - ידיעות אחרונות":

* הוורדים שקניתם או קיבלתם לא הספיקו להיפתח? זה הזמן למחלקת טיפול נמרץ: חותכים את הקצוות מחדש, משכיבים את הזר הסרבן באמבטיה (מים בטמפרטורת הברז) ומוציאים אחרי שעה. מנערים בעדינות, ומסדרים.

מתוך "זמנים מודרניים - ידיעות אחרונות":

* עגבניות שמורות: זו השיטה הטובה ביותר לש מור רסק עגבניות: שופכים את תוכן קופסת הרסק לשקית ניילון של סנדוויצ'ים, משטחים ומכניסים למקפיא. בעת הצורך, חותכים בסכין את החתיכה הרצויה.

* אבוקדו רך: האבוקדו קשה? מכניסים לשקית ניילון יחד עם תפוחי עץ וסוגרים. למחרת היום הוא יהיה רך.

* ורדים ללא הפסקה: להארכת חיי הוורדים, אפשר לסחוט חצי לימון למי האגרטל והוורדים ישארו זקופים ורעננים עד 3 שבועות.

* ספריי לחולצה: במקום לרסס את צווארון החולצה בעמילן, אפשר להשתמש בספריי לשיער 10 דקות לפני השימוש, והרי לכם צווארון מעוצב יפה.

* מלפפונים עטופים: כדי לשמור על טריות המלפפונים, עיטפו אותם בנייר עיתון ואחסנו בשקית ניילון.

* בורקס פלוס: אחרי שאתם מכבים את התנור, ולפני שאתם מוציאים ממנו את הבורקסים הב כנים, השליכו ביניהם כמה קוביות חמאה. קצת משמין, אבל מאוד טעים.

מתוך הספר "המטבח" / אברהם שרם

גבינה לבנה קשה (מלוחה, צפתית, מוצרלה וכד') - קשה לגרד במגרדת רגילה, אך אפשר לקבל תוצאות טובות מאוד, אם דוחסים אותה דרך מסננת.

נוכבים בשמי הקיבוץ

השיטה של ענתי / נעם שגב-קרופרו

ספר 1

יום אחד התעוררה ענתי ושאלה את אמא שלה: "איזה יום היום?" ואמא אמרה: "היום יום ראשון" ואז אמרה ענתי: "תודה אמא".

ענתי הלכה לגן ולכל הילדים ששאלו אותה איזה יום היום היא אמרה בגאווה: "היום יום ראשון".

"תודה ענתי", אמרו הילדים, "בבקשה" אמרה ענתי, ואז אמא של ענתי באה לקחת את ענתי ואז המטפלות אמרו לאמא של ענתי: "הילדה שלך מאד נחמדה" והאמא לא הבינה, ואז באמצע הדרך ענתי אמרה לאמא: "אמא, נכון היום יום ראשון?" אז אמא הבינה.

בלילה ענתי חשבה: "אם היום יום ראשון, אז מחר יום שלישי, אוי, אולי לא-בעצם מחר יהיה יום שני, כן - יום שני". לענתי היה רעיון היא שמה ליד המדף שלה שני חפצים והיא אמרה: "מחר אני אקום ואראה את החפצים ואני אדע איזה יום מחר", וכך היה.

בבוקר, כשענתי קמה, היא ראתה שני חפצים אז כשאמא שלה לקחה אותה היא אמרה: "אמא, נכון שהיום יום שני?" ואמא אמרה: "נכון חמודה שלי". ואז, ענתי הלכה לגן, ואז הילדים שאלו: "איזה יום היום?" וענתי אמרה: "היום יום שני, כי אתמול היה יום ראשון".

אמא באה לקחת את ענתי, אז ענתי הלכה לישון ושמה שלושה חפצים. היא התעוררה ואמרה: "אמא היום יום שלישי?" "נכון מאד" אמרה אמא, ואז היא הושיבה את ענתי עליה ושאלה: "איך את יודעת שהיום יום שלישי?" אמרה ענתי: "בלילה אני שמה לי כמה חפצים שאני צריכה, ובבוקר את קמה ורואה את זה ובגלל זה אני יודעת".

וככה היא עשתה כל הימים, ואם לא מתו עדיין, הם חיים באושר ועושר עד עצם היום הזה.

סיור

התקיים סיור בשטח המיועד להקמת המכלאה לעדר הבקר
בעקבות המכתב של חברי "שכונת החרמון"

ביום שלישי, 27.7.99, התקיים סיור בשטח המיועד להקמת המכלאה. בסיור השתתפו מספר קטן
אך איכותי של דיירי שכונת החרמון, אפרים מ', אלק ואמיר (הבוקר).
אלק הצביע על השטח המיועד למכלאה ולאחר מכן אפרים הסביר מהם השיקולים לבחירת
המקום:

- א. שיקולים הנובעים מצרכי שמירה.
 - ב. שיקולי גישה נוחה לשטחי המרעה.
 - ג. מיקום מועדף בנושא הריחות.
- אמיר הסביר את ההבדלים שבין גידול בקר לבין גידול בקר לחלב, וציין במיוחד, כי עדיף להשאיר
עדר בקר במרעה ולא במכלאה. המכלאה משמשת רק לטיפולים מיוחדים הנעשים מספר פעמים
בחודש.
- לסיכום - קולין הציע לאשר את המיקום ולדון בנושא מחדש לאחר שנתיים, אם עד אז יתגלו אי
שביעות רצון מהמקום או צורך כלשהו להזיז את המכלאה.
- ההצעה התקבלה ע"י כל הנוכחים.

אלק.

אין תורנות מרפאה!

אין מוקדי חירום באיזור!

במקרים דחופים - יש לפנות למיון.

במצבים מסכני חיים - יש להתקשר לאחיות הביתה או להתקשר למ.ד.א: 101.

שלום לכל מי שחשוב לו מנערינו וממערכת החינוך.
 אנו מפנים את תשומת לבכם אל המציאות הקיימת היום בחברת הנעורון/נעורים
 של כפר הנשיא מזווית הראיה של המדריכים וועדת נעורים.
 ראשית חשוב לנו לציין- שחשובה לנו טובת הנערים ואנו רוצים לפעול לשיפור
 התנאים במערכת החינוך- למענם.
 שנית יש לזכור שהחינוך לא מופרט בשנתיים אלו של המעבר לתקציב המשולב,
 וחשוב לנו להמשיך ולקיים מערכת חינוכית טובה לנערים עם או בלי ההפרטה.
 שלישית- אין בכוונתנו לסגור מועדונים, אלא להתאים את השימוש בהם לצרכים
 האמיתיים והמשתנים של הנערים, ולטובתם של כל הצדדים.
 המועדון וחברת הנעורים שייכים למסגרת של החינוך הבלתי פורמאלי, הפועלת
 בדרך"כ מתוך מתן אפשרות הבחירה להשתתף בה או לא. זו אינה מסגרת מחייבת
 כמו ביה"ס למשל (חוק חינוך חובה).
 היום אנו מנסים לתת מענה לצרכים הבאים:

- ההיבט החברתי-קבוצתי.
- הצורך במקום מפגש מלבד בית ההורים.
- הצורך בתחומי העשרה נוספים (חוגים, ופעילויות שלא ישעמם).
- הצורך בדמות חינוכית נוספת מלבד ההורים, שאפשר לדבר איתה.
- הדרכה וחינוך (לקשר עם המדינה, צבא, מניעת סמים ואלכוהול, שוויון
 הזדמנויות בין המינים, הכשרה לעבודה, ועוד...).
- עזרה בשיעורי בית, ולקראת בחינות (בגרות וכו'...).
- היום יש שני מועדונים הפועלים בנפרד-
 אחד לנעורון ז'ט', והשני לנעורים י'ב'.
- לכל אחד מהם יש מדריך/מדריכה משלהם ובנוסף אדם העוסק בניקיונות, בעבודת
 הנערים, בבר מצווה ובקשר עם המוסדות ועוד אדם לפתיחת הקפיטריה.
 וכמובן שיש גם למלא את הצורך שבעזרה בשיעורי בית והכנות לבחינות וגם
 הטיפול בחינוך המיוחד.

כיום השימוש במועדונים מועט.
 הם פתוחים כל הזמן. כיבוד ואוכל אינם זמינים כל הזמן, רק לפעילויות ובימי שישי
 ושבתי. ישנו יחס של הזנחה כלפי הציוד- גם מצד הנערים וגם מצד המערכת
 שנואשה מלתקן, לצבוע ולנקות, וגם בגלל תקציב שלא מושקע בכיוון של אחזקת
 בית נאות.
 מכלל הנערים- אחוז קטן בא באופן קבוע למועדון- אך בשבילם המועדון הוא מקום
 משמעותי מאוד.
 ישנם נערים (כשליש) שבכלל לא מגיעים למועדון ולא משתתפים בפעילויות
 שחברת הנעורון מציעה. על המדריך לשמור עמם קשר גם עם הם לא באים למועדון
 ולפעילויות.
 ויותר משליש מהנערים נעים בין זה לזה, עם איזו שהיא הרגשת שייכות אך ללא
 שום מחויבות, או התמדה, האם אנו עונים על כל הצרכים בדרך הטובה (ביותר)?
 האם בכלל יש צורך בשינוי או התאמה אחרת?
 אלו שאלות שכל הזמן עולות וגורמות לנו לבחון את הדברים, כל פעם מצדדים
 שונים. מצב אידיאלי? לא, כי ישנו תסכול אצל המדריכים והעובדים השונים
 במערכת, וגם אצל הנערים.
 רג'ז, למשל, שמגיעה למועדון הנעורים ומוצאת אותו מבולגן, עיתונים בכל מקום,
 בדלי סיגריות על הרצפה, בקבוקי בירה ריקים מתגלגלים (כאשר שתית אלכוהול
 אסורה בכלל במועדונים).
 הן, לדוגמא, שהכין תוכנית פעילויות שחלקן התבטלו ממיעוט משתתפים,

מרים, שחשבה לשפר את פני הנעורון בשיתוף עם הנערים והשיתוף היה בדרך של ציורים על הקירות, לדוגמא.

טלית, שנפגשה עם החבר'ה לשיחת הכנה לגבי ביקור ב"משמר לחיים" ולמחרת בבוקר מצאה את עצמה לבד עם דורון שהופיע אף הוא, אך איפה השאר? בסופו של דבר דורון הפעיל את כוח השפעתו המגנטית ועוד תשעה נערים הגיעו.

והנערים- הטוענים שאין להם מה לעשות ולא נעים להם במועדון ואין אוכל ומשעמם להם ושמקפחים אותם...

(תפנו אל אלון בוסקילה לפירוט רחב יותר)

המציאות היא שבנעורים ישנם רבים הלומדים בפנימיות שונות ומגיעים רק בסופי שבוע, אם בכלל. ה"בניקים העסוקים כל כך בבגרויות ובשאר פעילויות (כמו נסיעה לפולין וכו'...) ומאבדים עניין בהשתתפות בחברת הנעורים (מה שמעניין אותם זהו המעבר לחדרי נעורים משלהם שמגבשים אותם מאוד).

בנוסף לזה האופי המיוחד המאפיין את כפר הנשיא כולה- הנטייה לאינדבידואליזם, והנה לכם מציאות של חברת הנעורים- עם מעט נערים שבכלל יש להם עניין בפעילויות של חברת הנעורים (8-6 מתוך 25).

בנעורון- המצב שונה במקצת, רובם עדיין לומדים באזור.

מחזור ז'- עסוקים מאוד עם שנת הבר מצווה.

מחזור ט'- רוצים כבר להשתלב בנעורים.

ולכן מחזור ח' הוא המשמעות מבחינה חברתית בנעורון. אם הם מאוד אידיבידואליים- כך נראה גם הנעורון. אם הם קבוצה מגובשת ופעילה- כך גם יראו הדברים בחברת הנעורון (15-18 מתוך 26).

אנו יודעים שבגיל הנעורים יש יותר צורך ב"BEING"- נוכחות של המדריך, וקשר, מאשר בנעורון שבו תפקידו של המדריך יותר ב"DOING"- בעשייה ובהפעלה.

ולכן אם נכוון את הדרישות מהמדריכים לכיוונים אלו וכן את הציפיות שלנו מהם- יהיה פחות תסכול.

זוהי המציאות לגבי הפעלות חברתיות- קבוצתיות.

לגבי הצרכים האחרים (שהזכרנו כבר קודם) ישנה יותר שביעות רצון מהיכולת לענות ולהיענות להם.

וכאן נשאלת השאלה של התאמת המדריך לקבוצה והתאמת המועדון ודרך תפקודו לטובת הקבוצה.

חשוב לנו לשתף אתכם בדיון שיעסוק בשאלות אלו של חשיבה לשיפור פני הדברים בנעורון ובנעורים- במועדונים שלהם, וגם בקבוצות חברתיות.

01/08/99

לידיעת כל החברים

לאחר דין ודברים, ההסדר הסופי עם חברת "ארקיע" הוא כדלקמן:

1. הזדהות:

אין צורך לתת את מספר כרטיס האשראי שלכם כאשר אתם מזמינים טיסה, מספיק לציין שאתם חברי כפר הנשיא.

2. תשלום על אי התייצבות לטיסה

מותר לשנות או לבטל הזמנה ללא כל תשלום עד שעה לפני הטיסה.
אי התייצבות לטיסה או הודעה פחות משעה לפנייה על ביטול או דחיה תחוייב במחיר מלא.

3. שיתוף פעולה

הסדר זה יפעל רק בשיתוף פעולה. אם חברים יתכחשו לחיובים אלו נאלץ להפסיק את ההסדר וחברים לא יוכלו להזמין טיסות ללא מתן מספר כרטיס האשראי שלהם.

תמיר

מערך אינטרנט בכפר הנשיא - הצעה לביצוע

הכוונה היא להקים את המערכת ולהפעילה עוד בחודש אוגוסט 1999

עקב היענות יפה הן של החברים והן של המפעל, המוסדות והענפים
התשלום לחבר יהיה משמעותית נמוך מן המצופה ויעמוד על \$14.- לחודש
לפני מע"מ - לכל היותר.

הכול מוכן ונותר רק להבטיח את מקורות המימון.

לצורך זה אני מבקש את חתימתכם על דף זה. החתימה מהווה התחייבות לתשלום.
לא נוכל להסכים לנסיגות לאחר תחילת הביצוע ולכן שאלו ככל שתמצאו ואם הגעתם
להחלטה להצטרף - אנא חתמו על הטופס והעבירו אותו אלי לתא דואר 72

נספח:

1. ההתחברות לאינטרנט אינה מחייבת התקנת קו שני בבית. בעיה זו בבדיקה וננסה לפתור אותה בעתיד.
2. ההתחייבות הנ"ל היא לאלה המצטרפים לפרויקט מתחילתו. למצטרפים מאוחר יותר יהיה חיוב אחר ע"פ קריטריון שיקבע על ידי צוות אינטרנט שיקום בצמוד לפרויקט.
3. צוות האינטרנט יכלול מספר חברים שיקבעו על ידי בחירה דמוקרטית של כל הרשומים בפרויקט.
4. לשאלות, פנו אלי אישית או במענה ה. וולי של שלוחה 4777

לפרטים נוספים קראו בצדו השני של העמוד (For data freaks only)

אני/אנחנו.....(שם או משפחה)
מסכים/מה/מים לתנאי ההתחברות לאינטרנט בכפר הנשיא
במחיר הנקוב של עד \$14.- לחודש בשקלים לפי המדד (הכולל מע"מ).

ההתחייבות היא ל- 24 חודש

שם משתמש רצוי.....

חתימה..... (נא לשים בתא דואר 72 - תודה)

19
x 4.2
78
56
85.8
187
178.8
365.8

(המשך מעמוד קודם)

מספר נושאים שעלו :-

ישנה דרישה הולכת וגוברת לשלוחה שנייה בבית.
העלות לשלוחה בשלב זה היא כ- 1000 ש"ח ועל כך יש להוסיף את התשתית כלומר הכנסת כבלים נוספים במקומות שחסר. אני מודע שקו בזק עולה פחות אבל בזק אינה מתקינה קוים עד בתי החברים. החומר והעבודה מהמרכיזה לבתים היא עלינו.

נבדקים פתרונות נוספים כשהדגש על קוים מיוחדים ומכשור אחר. כרגע אין פתרון יעיל וזול.

נושא נוסף שעלה: מה יקרה אם ינצלו לרעה את המערכת למשל, יתחברו בבקר כדי שבערב יהיה קו? ב 150 קיבוצים המחוברים כמונו כמעט שאין בעיה כזו אבל גם לזה יש פתרון שבבסיסו ניתוק קוים לא אקטיביים או הגבלת זמן שימוש.
אני הייתי מציע שלא ננצל את המערכת לרעה ולא נודק לפתרונות יצירתיים.
אנו מתחילים עם 8 מודמים, כלומר 8 משתמשים בו זמנית ולפי קיבוצים אחרים זה די והותר עבור קבוצה בסדר גודל שלנו. יחד עם זאת הזמנתי 18 מודמים ואחבר אותם לפי הצורך כאשר אנחנו נשלם על כל מודם נוסף שנחבר למערכת והשאר יהיו אצלנו באחסון בלבד.
כמובן שניתן להרחיב את המערכת מעל 16 מודמים וזו רק שאלה של כסף.

מיד עם ההרשמה נקים גוף שיוקם ממשלתי האינטרנט אצלנו והוא יהיה הגוף הקובע את מדיניות הפעלת המערכת בכל הנוגע לדברים שהם מעבר לטכנולוגיה גרידא (אני מת על המילה הזאת - אף פעם לא הבנתי אותה).

מערכת האינטרנט של הנ.ס.ר הקיבוצי נמצא בעבודה בכ- 150 קיבוצים ומאחריו גוף גדול ורציני. ואני אומר זאת עקב הצעות הצעות בכל פינה והנראות, על פניהן, זולות יותר.

התשתית שנבנה כאן תהיה טובה גם לפרויקט 2000 של הנ.ס.ר הקיבוצי המבטיח להלביש עליו כל מיני פטנטים כגון: אזור חיוג אחד לכל הקיבוצים, העברת קול ווידאו על התשתית לצורך Video conference ועוד כהנה וכיוצא באלה.

לכל מי שלא ברור משהו, אנא פנו אלי בשעות וימים סבירים, או השאירו הודעה במענה הקולי של שלוחה 4777

זהו בשלב זה.

בהצלחה לכולנו - דוד א.

6/8/99

לחברים שלום!

התקיימו שתי ישיבות של ו' בריאות (ב 1/8 ו ב 4/8) בהשתתפות
אירית ב-ח, מינה, טוני, טטוסי, יעל ש, ושרית ק' (ו' חברה), בהן
דנו בנושא כוננות האחיות בשבתות.

לפניכם 2 מספרי טלפון של מוקד רופא בטובא

050-556675

053-712522

הוא נמצא בבניין מהודר במעלה הרחוב הראשי מצד שמאל
ופתוח כל ערב חוץ מיום א' בין 1900 ל- 2300 .
אפשר לנסוע אליו 50 ש"ח או להזמינו אליכם 100 ש"ח.
זהו פתרון לטווח קצר.
לא תהיינה תורנויות שבת של האחיות, בינתיים בשל חוסר הסכמה על
התגמול.
על הפתרון לטווח הארוך נעבוד יחד עם גורמים שונים מהמועצה
האיזורית והתק"ם ונשתף אתכם בתהליך.

שנהיה בריאים!

רשמה יעל שי.

מרכז למוסיקה ירושלים
JERUSALEM MUSIC CENTRE

עמותת "רינת"
כיתות אמן בינלאומיות
לנגינת פסנתר

קרן התרבות
אמריקה גראפי
AMERICA GRAFI
CULTURAL FOUNDATION

משרד החינוך והתעסוקה
מנהל תרבות ואמנות
המחלקה למוסיקה

מועצת אזורית
גליל עליון

מכללת תל - חי

אמנויות
תל - חי

INTERNATIONAL PIANO MASTER CLASSES 1999 TEL - HAI

כיתות אמן בינלאומיות לפסנתר ע"ש עדה כספי

06.08.1999

21:00

Kibbutz Kfar Hanassi

Students' Concert

J. Haydn – Sonata in C Major Hob XVI:48

Esther Sofaer (England)

F. Chopin – Andante Spianato and Grande Polonaise Brillante

Anna Kondracka (Finland)

L. van Beethoven – Sonata in F Minor ("Appassionata") op. 57 (I-st mov.)

Ieva Struzaitė (Lithuania / Norway)

F. Chopin – Scherzo in E Major op. 54

Inon Bar-Natan (Israel)

F. Liszt – Trancendental Etude in F Minor

Evelina Puzaite (Lithuania)

PARENTS' PAGE

6.8.99

This week, Micky and Nira Koren keep it short and sweet.

Shilo Ayalon has been awarded a swimming scholarship to Georgia Tech., for 4 years. He still needs the army's agreement to defer his military service. We hope this comes soon, and wish Shilo all the best.

Mazal tov to the Broer family on the occasion of No'it's marriage to Ofer, which took place yesterday (Thursday) at Kibbutz Dalia. There will be a reception for them here on Friday, the 3rd of September, in the pub.

Welcome back to the Collins children (Oran and Tamar's). They are back in the country after a long stay in England. Parents and furniture (and presumably the baby) will follow shortly. You may need to look twice before you recognise them, they've grown so much!

Tirza reports that the first week of the new laundry arrangements have gone smoothly, and to the satisfaction of all.

The waters of the river Jordan may be holy, but they can also be dangerous. As you probably heard on the news, a 12 year old girl was swept away by the current, trapped in a pipe under the Kfar Hanassi bridge and drowned.

Itzik took over running the children's farm this week, and we wish him success. He reminds us that it's a very attractive place to visit, and welcomes all comers. Remember, too, that you can buy goat's cheese and compost there. This is also a good occasion to thank Avishai once more for all the love and wonderful work he put into the job. We hope to see him and Ariel here again.

100 youngsters from the U.S.A. paid a visit to the kibbutz, had lunch in the park, and visited the children's farm. All the animals survived the invasion. Frankie's 'Mifne' group also visited the farm, learned to milk the goats, and baked pittas. The children and their carers were very excited about the wonderful time they had. Itzik enjoyed their visit too.

Last week, 3 representatives of Kfar Hanassi met in the President's residence: Dudu, the officer in charge of the army's preparatory course, Erez Bilgory, who's doing a year's social service at Nitzana, and Eitan Gedalison, from 'The Firm'. Dudu reports that Pres. Weizmann was as sharp-tongued and alert as usual.

Best wishes to Israel Avidor, recovering from an operation in HaCarmel Hospital.

That's it from Micky and Nira. Elsewhere in "Divrei" is an article by Tommy about the congress to mark the 60th anniversary of the "Kindertransport" which he recently attended. On the eve of World War II, 10,000 children, aged from 4 months to 16 years, were shipped to England to save them from the Nazis; one of them was Tommy. 10,000 children were scattered all over England, wherever someone could be found to take them in. About 1,000 came to the congress. Some were people who had cut themselves off from the distressing past, and started a new life and a new identity. Now, in the latter part of life, they feel the need to reach back for their lost past and identity. The lectures and discussions were very interesting, and there were many moving reunions.

SHABBAT SHALOM

MAZAL TOV

Birthdays

Anniversaries

Aug. 1 Norman Englesberg

Aug. 8 Ma'or Freedman (Guter family)

Aug. 8 Nadav Edelstein

Aug. 9 Tomer Eshitar (Hadar family)

Aug. 9 Inbal Pearlson

Aug. 10 Caryl Sherak (70)

Aug. 10 Nachman Katz

Aug. 10 Shachak Melina

Aug. 10 Shani Honig (Levi family)

Aug. 10 Amit Ashtar

Aug. 11 Shella Ben-Yehuda

Aug. 11 Sharon Sokol

Aug. 11 Michal Hammershlag

Aug. 12 Colin Primost

Aug. 12 Ed Talberg

Aug. 12 Danny Friedlander

Aug. 12 Tamar Ya'akov (Weintraub family)

Aug. 12 Avishai Baruch (Mader family)

Aug. 12 Iana Waller (M. Cohen family)

Aug. 12 Tootsie Amar

Aug. 12 Gila Do'an

Aug. 12 Amir Nemenoff

Aug. 14 Yona & Oren Pearlson

Aug. 14 Lena & Natan Epstein

Aug. 14 Adina & Sha'ul Easton

Aug. 14 Tzivia & Craig Browdy

Aug. 14 Varda & Yanun Broer

Aug. 14 Iana & Rafi Frank

Aug. 14 Betty & Yitzhak Eder

IN MEMORIAM

29th Av, 1984 Steve Ben-Yosef
1st Elul, 1988 Dov (Bernie) Marx